І чужому научайтесь,
І свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
HEnderson 4-0237
HEnderson 4-0807
УНСоюз: HEnderson 5-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXXII. Ч. 107. ДЖЕРЗІ СИТИ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 9-го ЧЕРВНЯ 1965 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JUNE 9, 1965 No. 107. VOL. LXXII.

АМЕРИКАНСЬКІ АСТРОНАВТИ ЩАСЛИВО ПРИЗЕМЛИЛИСЯ, ЗДОБУВЩИ БАГАТО РЕКОРДІВ. УСПІХ ДЖЕМІНІ 4 ПРИСПІШИТЬ ВИСАДКУ ЛЮДИНИ НА МІСЯЦІ.

ОСТАННІ ВІСТІ

Вівторок, 8 червня 1965 року

В АМЕРИЦІ

АСТРОНАВТИ МЕКДІВІТТ І ВАЙТ 7-го ЧЕРВНЯ ЩАСЛИВО ПРИЗЕМЛИЛИСЯ НА АТЛАНТИКУ біля Бермудських островів, звідки їх перевезли на літаконосець „Восп", де їх лікарі ствердили, що нові американські герої космосу знаходяться в дуже доброму здоров'ї, хоч були втомлені, невиспані і голодні. Президент Джансон дякував астронавтам „Джеміні 4" за їх славний успіх і запросив їх до себе на фарму при кінці тижня. Місто Ню Йорк просить обидвох астронавтів до себе, бо хоче їм влаштувати параду по Бродвею та відзначити їхні успіхи, які приспішать здійснити висадку людини на Місяць ще в 1969-му році, як заявляють фахівці програми Аполло.

ІНВЕСТИЦІЇ БИЗНЕСМЕНІВ Ц.Р. МАЮТЬ ВИНЕСТИ $50,400,000,000, на 12.5 відсотка більше, як в 1964-му році, — як передбачають Департамент Скарбу і Біржова Комісія. В квітні урядові аґенції передбачали, що інвестиції винесуть цього року на 12 відсотків більше, як в попередньому році. Оце збільшення інвестицій в будову нових фабрик та фабричних устаткувань свідчить про те, що економіка ЗДА зростає і зростатиме і в дальших місяцях цього року. Збільшення інвестицій в продукції нетривких товарів буде більше, як в продукції тривких товарів.

В ЛИПНІ Ц.Р. АРМІЯ ПОКЛИЧЕ ДО СЛУЖБИ 17,100 РЕКРУТІВ, найбільше число від берлінської кризи в 1961-му році. В червні ц.р. число новобранців до армії становило 17,000. В листопаді 1961-го року воно виносило 20,000. Число новобранців, покликуваних до армії збільшується в цьому році тому, що є менше добровольців. Число добровольців зменшується тому, що були поширилися вістки про те, що буде скасований військовий примус, бо уряд зарядив був вивчати цю справу. Новобранців потребує тільки армія, бо фльота, летунство і морська піхота мають доволі добровольців.

20-МІНУТОВЕ ПЕРЕБУВАННЯ АСТРОНАВТА ВАЙТА В КОСМОСІ СВІДЧИТЬ ПРО ВІЙСЬКОВЕ ЗНАЧЕННЯ ПРОГРАМИ „ЛЮДИНА В КОСМОСІ", — як про це пише військовий співробітник щоденника „Ню Йорк Таймс" Генсон В. Болдвін. Лет астронавтів МекДівітта та Вайта свідчить про те, пише Болдвін, що не мали рації ті, які твердили, що л[illegible]одини по космосі не може мати якогось значення для оборони цієї країни. „Похід" по космосі астронавта Вайта та його маневрування за допомогою джетового пістоля скріпить становище тих, які домагаються якнайбільшої підтримки програми лету до Місяця. Астронавти можуть бути в космосі тим, чим був славний моряк Маґелян на океані.

ЧИСЛО ФЕДЕРАЛЬНИХ УРЯДОВЦІВ В 1964-му РОЦІ ЗМЕНШИЛОСЯ НА 13,322, як це виходить із списків, що їх опублікував Білий Дім. Президент Джансон давно обіцяв зменшити число державних урядовців і дотримав своєї обітниці. З одного звіту виходить, що число федеральних працівників становить в цій країні — 2,465,810, на 4,698 менше, як в квітні 1964-го року. Число федеральних працівників за кордоном ЗДА виносить 125,761, на 8,614 менше, як в 1963-му році. Разом зменшено число державних працівників на 13,322.

У СВІТІ

БОМБАРДУВАННЯ ПІВНІЧНОГО В'ЄТНАМУ БУДЕ ПРОДОВЖУВАТИСЬ — твердять газети у зв'язку з приїздом до Вашингтону американського амбасадора з Сайґону Максвелла Тейлора. Правда, признається, що ті бомбардування, які не доходять до лінії столиці Північного В'єтнаму Ганою, а тримаються на південь від неї, не здійснили трьох зв'язуваних з ними надій: що вони спонукають Північний В'єтнам до мирових переговорів, що перервуть доплив людей і матеріялів з півночі до Південного В'єтнаму, та що піднесуть мораль південних в'єтнамців і скріплять уряд Фана Гуї Квата.

ДІМ, ДЕ НАРОДИВСЯ СТАЛІН, МАЄ БУТИ ЗНОВУ ВІДКРИТИЙ, як „національний музей". За час панування Сталіна той кам'яний поганий будинок, де жив батько Сталіна, швець, в містечку Горі в Грузії на Кавказі, був перебудований, прикрашений і перетворений в „національний музей". В добі „десталінізації" від 1961 року, за Хрущова, той дім закрито. Тепер його знову відновлюють і привернуть до стану „національної пам'ятки".

НА РАДІ БЕЗПЕКИ ОН ТРИ ДЕРЖАВИ ХОЧУТЬ „поширення компетенцій" уповноваженого секретаря Об'єднаних Націй У Танта в Домініканській Республіці, Антонія Майобра, щоб той міг перевіряти „порушення прав людини". Тими трьома державами є Франція, Уруґвай і Йорданія. Амбасадор Америки Адлей Стівенсон спротивився, звернувши увагу, що воно було б „дублюванням" прав і заходів комісії Організації Американських Держав в Санто Домінґо і довело б тільки до ще більшого хаосу.

В ХАРТУМІ, СТОЛИЦІ СУДАНУ, ЗНАЙДЕНО в одному будинку склад зброї у такій великій кількості, що міністер внутрішніх справ проголосив окреме повідомлення про поведення слідства, відкіля ця зброя походить і яким чином перепачковано її до Судану. Власті не мають сумніву, що той склад зброї, як і інші подібні, знайдені на провінції, мали служити змовникам, що приготовляють переворот проти теперішнього режиму. Між арештованими є й колишній міністер справедливости.

МОРАЛЬ СЕРЕД КОМУНІСТИЧНИХ ПАРТИЗАНІВ У В'ЄТНАМІ ВИСОКА — стверджують американські військові чинники. Вони дійшли до того переконання у висліді переведених допитів з 145 полоненими комуністичними повстанцями. Стверджується їхню віру в перемогу, фанатичну віру в свою добру справу, націоналізм переплутаний з комунізмом, аскетичний спосіб життя і велику хоробрість. Самі полонені комуністи гордо заявляють: „ми боремося за ідею, а в'єтнамські вояки за гроші".

ТУРЕЧЧИНА У БЕЗПОСЕРЕДНІХ ПЕРЕГОВОРАХ З ГРЕЦІЄЮ ПОГОДЖУЄТЬСЯ на з'єднання Кіпру з Грецією, але в заміну вимагає, щоб Греція дала Туреччині 18 відс. своєї території, як рівновартість до 18 відс. турецького населення на Кіпрі. Практично, турки хотіли б дістати від Греції острів Лесбос. Греція відкидає територіяльні вимоги Туреччини.

ПРЕЗИДЕНТ І НАРІД ВІТАЮТЬ АСТРОНАВТІВ-ГЕРОЇВ

Спейс Сентер, Гюстон, Тексас. — 7-го червня астронавти майори Джеймс МекДівітт і Едвард Г. Вайт щасливо приземлилися на Атлантику і о год 2:09 по полудні були вже на літаконосці Восп", зробивши 4-денну подорож довкола Землі, впродовж 97 годин і 57 мінут та перелетівши 1 700 000 миль під час повних 62-ох облевіт. Лікарі ствердили, що астронавти — 35-річний МекДівітт і 34-річний Двайт — здорові. Щасливий кінець цієї космічної подорожі та здобутки астронавтів під час неї дозволяють забути ті два малі неуспіхи, які були першого і третього дня лету. Першого дня не вдалося астранавтові Вайтові зблизитися до другої частини ракети Титан II, яка була задалеко від Джеміні 4. Третього дня лету, це значить в неділю, припинила працювати машина - компютер, який мав обраховувати важливі для приземлювання дані, і астронавти діставали потрібні вказівки з наземних стацій. Осідання кабіни Джеміні 4 відбулося щасливо, і історичний американський лет уважають не тільки у ЗДА, але і закордоном за повний успіх, бо він дає нові дані до дальших пробних летів в програмі Аполло, ціллю якої є лет до Місяця. Кабіна Джеміні 4 спустилася на океан 56 миль від літаконосця „Восп", тільки 40 миль від місця, де вона згідно з пляном мала осісти. Було це о год. 1:14 по полудні історичного дня 7 го червня. 55 мінут пізніше астронавти вилізли вже з гелікоптера на корабель, де вони зможуть відпочити після того, як викупаються і перебудуть різні лікарські тести, щоб лікарі могли знати, як впливає довше перебування в районі невагомости. Шеф летів по космосі д р Джордж Мюлер заявив, що нові американські астронавти здобули багато нових рекордів, з яких вже назвав два: 1) Маневрування астронавта Вайта впродовж 20 ох мінут по космосі, де він „носився по космосі", що невірно називають „ходженням по космосі", бо проходжуватися можна по чомусь, по землі, або по чомусь твердому, а Вайт уносився в районі, де не було нічого, бо це був район невагомости, простір без повітря; 2) Другий рекорд нових американських астронавтів — це найдовший лет двох осіб по космосі. Представники Крайової Аеронавтичної і Космічної Аґенції підкреслюють, що новий успіх нових астронавтів приспішуть висилку людини на Місяць, що може статися вже в 1969-му році. Фахівці від космічних летів підкреслюють також те, що новий лет виявив високу технічну вартість всіх машинерій, які були потрібні в цьому новому леті довкола Землі. Астронавти виявили свої високі вартості, коли вони сами мусіли керувати кабіною під час приземлювання тоді, коли не працював компютор внаслідок якоїсь електронічної хиби. Президент Джансон розмовляв із обидвома астронавтами та ґратулював їм великого успіху, запрошуючи їх при кінці тижня на свою фарму в Тексасі. Президент сказав, що він і весь американський нарід гордяться астронавтами. „Ви вписали свої імена в історію і в наші серця, і нехай Господь благословить вас і ваші прегарні родини". Дружина Президента пані Джансон дякувала Богу, що астронавти щасливо приземлилися, бо вона, як всі у вільному світі з напруженням очікували щасливого закінчення цієї великої і славної події. Посадник Ню Йорку Роберт Ваґнер запросив обидвох астронавтів до Ню Йорку, бо це місто хоче вшанувати їх парадою по П'ятій Евню. Ваґнер писав в депеші до астронавтів: „Ваші осяги є чимось більшим, як тільки новим милевим кроком до здобуття космічних просторів. Вони є драматичним виявом віри, відваги і надзвичайної фахової майстерности вас обидвох та всіх тих, які спільно працювали в цьому історичному ділі!" Щасливе закінчення лету обидвох астронавтів радісно привітали їхні дружини в Сібруку в Тексасі, які чотири дні жили в напруженні та непевности. Дружина майора Вайта сказала: „Я завжди плачу, коли я є щаслива", а жінка МекДівітта вигукнула: „Вже все скінчилося". Вони обидві з дітьми разом приглядалися в телевізії, як їхні чоловіки приземлювалися в Кабіні „Джеміні 4".

АСТРОНАВТІВ „РЯТУВАЛО" 10.300 ОСІБ

Вашингтон. — 26 кораблів під проводом літаконосця „Восп" і 139 літаків були визначені до рятування астронавтів з повітряного корабля „Джеміні IV". У цій місії заанґажовано разом 10.300 вояків, моряків і летунів, розташованих по всьому світу. Це число трохи менше від первісно передбачуваного, коли бралося на увагу відрядити до тієї місії 15.000 військовиків. Всією акцією рятування керував генерал - ляйтенант летунства Літон Дейвіс з Департаменту оборони. Найбільша частина військовиків стежила за Атлантійським обширом — 4.800 осіб.

ПОЧЕКАЮТЬ

Підмурівки Полтавської броварні були закладені ще в 1959 році. Але досі кінця робіт не видно.

У Самборі давно почали будувати хлібну фабрику. За два рокиледве третину спорудили. Як мокре горить, будують хлібні фабрики у Луганському, Краснодоні, Єнакієвому та інших містах.

Сама „Рабочая Газета" з 18 травня каже: вкоренилися думки, що хлібні фабрики, м'ясокомбінати та інші підприємства харчової індустрії мають другорядне значення.

Американського консула в Арґентині важко постріляли

Кордоба, Арґентина. — Коли американський консул в арґентинському місті Кордобі вертався своїм автомобілем в минулий понеділок вечером до дому, з минаючого його якогось білого авта, арґентинської марки, віддано до нього кілька стрілів, які поцілили його в лице й ліву руку. Американський консул, Аллісон Темпл Ванамейкер, мав ще стільки сили і притомности ума, що не втратив влади над автом та зупинив його. Коли його перевезли до найближчого шпиталю, стверджено поважний стан недуги внаслідку поранень. Поліція буцімто почала розшукувати авто, яке втекло. В останніх тижнях пішла по Арґентині хвиля протиамериканських демонстрацій і більшість тамошніх часописів поставилися теж вороже чи критично до ЗДА у зв'язку зі збройною інтервенцією в Домініканській Республіці. Припускають, що той атентат вийшов з комуністичних кол, зацікавлених в тому, щоб з одного боку задемонструвати ніби-то ворожу поставу арґентинського народу проти американців, — з другого — зіпсувати відносини між ЗДА й Арґентиною.

Щасливе приземлення астронавтів „Свобода" відмітила надзвичайним виданням

Коли у понеділок, 7-го червня, о год. 9-ій рано починався друк „Свободи" з датою вівтірка, 8-го червня, Америка і світ в найбільшому напруженні очікували приземлення „Джеміні 4" з астронавтами Джеймсом А. МекДівіттом та Едвардом Вайтом після їхнього тріюмфального обліту Землі в орбіті 62 рази впродовж чотирьох днів. Коли ж вони остаточно приземлилися щасливо о год. 1:13 по полудні, більше ніж половина 20-тисячного тиражу „Свободи" вже була видрукувана. Тим не менше, як тільки приземлення щасливо відбулося і астронавти були перевезені гелікоптером на літаконосець „Восп", дальший друк „Свободи" на короткий час припинено і вже в другій частині тиражу була подана та надрукована велика вістка про щасливе закінчення цього історичного лету американських астронавтів довкола Землі в орбіті, що поставив ЗДА знову на перше місце в змаганнях до опанування космічних просторів.

В ТОРОНТІ ВІДБУЛАСЯ МАНІФЕСТАЦІЯ ПРАЦІВНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

Торонто, Канада. — В неділю 6-го червня ц.р. тут, в Українському Домі при вул. Крісті відбулася з ініціятиви Комітету, в якому зголосили свою участь понад 180 українських науковців, письменників, мистців-малярів, музик, артистів, журналістів і ін. з теренів ЗДА і Канади, Маніфестація працівників української культури Північної Америки — на захист української культури і народу. В програмі маніфестації, поділеної на дві сесії — він год. 10 до 12-ої і від год. 2 до 4-ої по полудні — були включені такі точки: відкриття — проф. д-р Євген Вертипорох, голова канадійського НТШ, який очолював президію і проводив маніфестацію; вступне слово-доповідь від Президії маніфестації Уласа Самчука; численні письмові привіти від церковних і громадських організацій та окремих визначних працівників культури; доповіді: „Українська державність і боротьба Росії проти неї" — проф. д-р Матвій Стахів; „Московський ґеноцид" — проф. Лев Шанковський; „Положення української жінки і дитини в Україні — мґр Ірина Пеленська; „Українська молодь в СССР" — д-р Михайло Кушнір; „Українська Католицька і Українська Православна Церкви в Україні" — проф. д-р Григор Лужницький; „Українська наука в УССР" — проф. д-р Микола Чировський; „Злиття націй в СССР" — ред. Вячеслав Давиденко і „Українська література в УССР" — проф. д-р Богдан Романенчук. Переслані доповіді проф. д-ра М. Стахова, проф. Л. Шанковського і проф. д-ра Г. Лужницького виголосили проф. д-р Є. Вертипорох, д-р С. Галамай і д-р Степан Росоха. Одноголосно схвалені висновки-резолюції відчитав д-р Богдан Стебельський. Учасників маніфестації-конференції, що прибули з Торонта й інших українських осередків Канади і ЗДА, було понад 500 осіб. Закінчено її відспіванням українського національного гимну.

В Ню Йорку відзначено заслужених діячів УНСоюзу

Ню Йорк. — Минулої п'ятниці, 4 червня 1965 р. в приміщенні найбільшого місцевого 361-го Відділу УНСоюзу Товариства „Дністер" в Ню Йорку, відбулася вже майже традиційна вечірка-приняття для вшанування союзових діячів, які найбільше причинилися в минулому році для дальшого росту УНСоюзу. Беручи до уваги, що минулий рік був роком сімдесятирічного ювілею УНСоюзу, заслужені діячі одержали за свою працю на цій вечірці ювілейну відзнаку УНСоюзу.

Вечірку відкрив голова Товариства „Дністер", д-р Василь Вишиваний, який привітав приявних, зокрема членів Головного Уряду та позасоюзових гостей, й передав керму вечора голові Окружного Комітету Відділів УНС Великого Ню Йорку, адв. Іванові Флисові. Після молитви відбулася гостина, в часі якої голова запрогонував до короткого слова багатьох приявних. Листу промовців розпочав гол. предсідник УНСоюзу Йосиф Лисогір, який говорив про значення УНСоюзу, його заслуги і здобутки та нові завдання. По нім говорив гол. секретар Ярослав Падох про відповідальне значення громадської праці й вагу громадських робітників та про внутрішній стимул людини, залишити тривалий й позитивний слід свого життя для користи своєї суспільности. Д-р Вишиваний підмічував вагу УККА та вказував на це, що не може бути добрим громадянином той, хто не піддержує працею й пожертвами цієї центральної репрезентації. З коротким словом виступили також гол. радна Марія Демидчук, д-р О. Соколяшин, Іван Сидор, д-р В. Вереш, Петро Кучма, д-р Р. Голіят, Василь Цюпа, Волтер Клозник, д-р І. Серант, Марія Душник, Андронік Копистянський. Окремо відмічено заслуги найбільш заслужених і найстарших союзових піонерів Івана Галичина, Івана Сидора та п. Мелетича, приявних на вечері.

Під кінець вечора гол. урядовці УНСоюзу роздали ювілейні союзові відзнаки заслуженим союзовим діячам. Срібну відзнаку дістали д-р Василь Палідвор, Василь Никифорук та д-р Іван Серант. Бронзовою відзнакою були наділені: Іван Сидор, Василь Цюпа, Василь Мандзій, Іван Василишин, Іван Флис, Петро Кучма, д-р Василь Вишиваний, д-р Петро Саноцький, Марія Демидчук, Марія Душник, д-р Роман Голіят і Андронік Копистянський. Після роздачі цих відзнак голова Округи адв. Іван Флис вручив ювілейні відзнаки гол. предсідникові УНС Йосифові Лисогорові та гол. секретареві Ярославові Падохові, членам своєї округи, які також причинилися до минулорічного росту УНСоюзу, придбанням більшої кількости нових членів. Господар вечора д-р Василь Вишиваний на закінчення вечора подякував приявним, а зокрема урядникам свого 361-го Відділу, передовсім касирові Іванові Пригоді за труд вложений в успішну гостину. Співом українського гимну закінчено це скромне, але важливе „свято подяки" для працьовитих діячів УНСоюзу, які, по словам одного з промовців, працюючи для УНСоюзу, працювали для всієї своєї національної громади, даючи їй нові тисячі організованих членів, запоруку її росту і скріплення.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ІСТОРИКІВ

Четверта щорічна конференція українських істориків і дослідників суспільних наук відбудеться в суботу 12 червня ц. р. о год. 10 перед пол. в будинку УВАН-у з доповідями, присвяченими козацькій і козацько - гетьманській добам в історії України. Доповіді виголосять: Л. Винар: „Ґенеза і рання діяльність української Козаччини", О. Пріцак: „Етимологія і зміст української козаччини", Т. Мацьків: „Цісарське посольство до Б. Хмельницького в 1657 р. ", Б. Корчмарик: „Києво-Могилянська Академія в добу Козацько-Гетьманської України". Після доповідей відбудеться дискусія та будуть обмірковані організаційні справи.

ДОПОВІДЬ ПРОФ. О. ОГЛОБЛИНА

Професор Олександер Оглоблин виголосить на конференції УВАН-у в Ню Йорку доповідь на тему: „Мій творчий шлях українського історика". Конференція відбудеться в неділю 13 червня ц. року о год. 7 веч. в будинку УВАН-у.

ДАР УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ ДЛЯ НТШ

Студенти — українці нюйоркських університетів і коледжів склали свій дар Науковому Товариству ім. Шевченка у формі безкорисної праці в домі НТШ в Ню Йорку. А саме пп. Анатоль Богданович — Сити Коледж, Андрій Мицак — Ню Йорк університет, Володимир Мицак — Бруклин Коледж, і м. Савчин — Сити Коледж — безкорисно відновили і помалювали входову клітку та сходи дому НТШ і тою великодушною працею причинилися до кращого вигляду нутра дому і відповідної його консервації. Управа НТШ в ЗДА склала їм подяку за цей дар для добра Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗДА.

ПОМИНКИ ЗА ПОЛЯГЛИХ У НЮ ГЕЙВЕНІ

Ню Гейвен, Конн. — Згідно з щорічною традицією Відділ Об'єднання бувших вояків-українців в Америці (ОбВУА) уладжує на Зелені Свята поминки за Поляглих всіх українських збройних формацій. В неділю 13 червня в українській католицькій церкві при Джордж Стріт відбудеться Панахида, після Богослужби, що почнеться о год. 9:15 ранку, а о год. 3 попол. на могилі св. п. поручника УСС письменника Миколи Матієва Мельника буде відправлена урочиста Панахида з пізнішим обходом українських вояцьких могил. В той сам день, о год. 6 попол., в залі Народного Дому, відбудеться вояцька Тризна з участю колишніх вояків та їхніх родин.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

ПОЕЗІЯ І ПРОЗА

Місцевий поет Федір Никифорчук Ананіївський район на Одещині) ходить до колгоспників і читає їм свої поезії, — пише С. Тетерук в „Молоді України" з 21 травня.

. . .Ще прочитав про руки мозолисті . . . Про якогось Антея . . . Гортає книжки поезій „Соняшні посмішки", „Заможне життя", „Золотаві колгоспні жита" . . . А вони (тобто колгоспники, — Ред.) розіклали на стерні сякий-такий обід та все про війну, про порожні повоєнні труднощі.

ДАХ З . . . ПІСКУ

Шифер — новий покрівельний матеріял, виготовлюваний на Богодухівській цегельні. Це останнє досягнення будівельної диво-техніки.

Квітневий „Перець" глузує: „Дахи будинків ним укривають з допомогою звичайнісінької подушки або перини. Беруть лист шафету, кладуть на подущку й обережно виносять на дах. Після першого ж дощу шифер перетворюється в одну суцільну масу і падає товстим шаром на горище.

О. КОРНІЙЧУКА НАГОРОДИЛИ ОРДЕНОМ

Олександра Корнійчука, підсовєтського драматурга в Україні, Москва нагородила орденом Леніна. О. Корнійчукові — шістьдесять років.

„ДОБРІ" ПОСЛУГИ

Одного дня, — пишуть у „Молоді України" з 25 травня І. Рева та І. Кольчик з Федорівки на Полтавщині, — ми поверталися з відрядження. І трапилося — попсувалася бензинопомпа. Звернулися до технічної допомоги біля Новомосковського, Дніпропетровської области. Але нам відповіли, що в них нічого немає і допомогти нам не можуть.

Тим часом під'їхав ще один автомобіль. У нього зіпсувався радіятор. Але водій почув таку ж похмуру відповідь, як і ми.

В ЧОБОТЯХ, А БОСІ СЛІДИ ЗНАТИ

Тульчанська взуттєва фабрика потішила споживачів новою моделею взуття: комбінованими чобітками. Чобітки мають суто свої своєрідні ознаки. По шляху від крамниці до дому відклеюється підошва лівого чобітка. А по шляху від дому до фабрики — правого. Потрібно купувати нові і, волею чи неволею, — пише квітневий „Перець", — бути на гребені моди.

МЕШКАЛЬНА ЕПОПЕЯ

Уже третій раз виселяють нас з будинку ч. 3 (вулиця Адельштайна у Вінниці), бо приміщення осідає, і цей будинок потребує капітального ремонту, — пишуть 19 травня ц. р. робітники Бродзь, Максименко, Шульгина, Шевчук та інші в часописі „Рабочая Газета". — Всі наші листи та скарги, мов бумеранг, повертаються назад, або їх гилять, як футбольного м'яча. Не допомогли нам у Вінниці, нічого не подіяли і в Києві. Так уже триває сім років.

А ЩО Є?

„Рабочая Газета" з 19 травня подає розмову з міністром торгівлі УССР Г. Сахновським. З цієї розмови виявляється, що фабрики швацької і взуттєвої промисловости (не всі, а покищо лише деякі, каже міністер) матимуть замовлення з крамниць та торговельних організацій. Тепер уже не буде плянів згори. Менше буде незадоволених. Люди не будуть виходити з крамниць із порожніми руками. В крамницях має бути повно одежі, взуття, тканини . . .

Все буде і має бути . . . А що є?

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & Holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Користь з критики

Президент Л. Б. Джансон, промовляючи 1-го червня ц. р. коротко в Крайовій катедральній школі для дівчат у Вашингтоні, яку саме закінчила його 17-річна донька Люсі, ствердив, що він вітає „конструктивну й відповідальну" критику. На пресовій конференції, що її перевів трохи згодом того самого дня, Президент вернувся до тієї теми і ствердив, що „дискусії є одною з великих сил американської демократії". „Тому ми раді новим ідеям і просимо поважних чоловіків та жінок подавати їх нам, — з університетів і журналів та з громадських платформ з усього крайового терену. Ми завжди шукаємо нових ідей і пропозицій, які могли б скріпити, з'єднати і допомогти нашому Урядові... Проте, будемо продовжувати курс, що ми його прийняли, свідомі підтримки зболу величезної більшости американського народу, завжди готові приймати критичні заввагі та наплив ідей, але поводючись так, як уважаємо, що повинні поводитись, йдучи по шляху, який вважаємо за правильний, без уваги на проминальні вітри публічної опінії..."

Президент, підкреслюючи вартість „конструктивної і відповідальної" критики, тим самим таврує посередньо критику, оперту на демагогії чи інспіровану ворожими чинниками. Звертаючись до „поважних чоловіків і жінок", Президент автоматично виключає з тієї категорії тих студентів і студенток, які з опозиційними плакатами у руках демонстраційно сідали на леваду біля Колюмбійського університету, коли тисячі абітурієнтів і гостей встали, щоб вислухати державний гимн. Критика завжди корисна — при передумові, що вона доброзамірена, себто має на увазі добро справи — позбавлена злоби у відношенні до інакодумаючих, — що вона конструктивна, себто подає позитивні інші можливості розв'язки контроверсійної проблеми, та що вона висуває нові ідеї. Коли б не було різних думок і не було змоги свобідно висловлювати їх — то була б саме та „уніформованість" думки, яка характеристична для фашистського чи комуністичного устроїв. Ідеться тільки про те, щоб не зловживати свободою слова і не дозволяти на зловживання її ворогами всякої волі.

Підривні цілі культурних місій

Наговорились ми на наших зборах і написались ми в нашій пресі про „контакти" з відвідувачами із Совєтського Союзу вже стільки, що до цього навряд чи можна б ще щонебудь додати. Радше навпаки, багато дечого можна б відняти, бо воно — як кажуть — купи не тримається. В першу чергу треба було б відняти безпідставні взаємні обвинувачення в таких первородних гріхах, як „зміниховство", з одного боку, а виступи проти „контактів з Україною" з другого, бо ні одне ні друге не має нічого спільного з проблемою на порядку: наше відношення, як громади, до груп і осіб, що приїжджають в різних „місіях" із Совєтського Союзу в програмі так званого культурного обміну між СССР і ЗДА та Канадою.

Сьогодні, після сказаних і написаних багатьох слів та вже з деякої перспективи часу і при охолодженних пристрастях, можна все ж таки додати й дещо нового до цієї справи, зокрема деякі — так сказати б — зовнішні факти, яких раніше не було, або про які наші дискутанти не знали. Маємо на увазі зокрема один факт, потверджений як з американського, так і совєтського боку: справжня, дбайливо і на довшу мету плянована ціль цих „контактів" із совєтського боку.

З американського боку авторитетне слово в цій справі сказав директор Федерального Бюра Інвестігацій Едгар Гувер у своїх свідченнях у Підкомісії Видатків Палати Репрезентантів, опублікованих в американській пресі 18-го травня ц. р. Гувер ствердив, що в кожній совєтській „культурній місії", яка приїжджає до ЗДА чи Канади є агенти розвідки та що ці совєтські „культурні діячі" мають за завдання після свого повороту з Америки інформувати совєтську розвідчу централю про осіб, з якими вони на американському континенті зустрічалися та які могли б надаватися для „майбутніх тісніших контактів".

Потвердження цього факту подибуємо тепер і в офіційальному органі центрального совєтського „Комітету культурних зв'язків із співвітчизниками за кордоном". „Голос Родіни" (ч. 32) у звідомленні про відбутий в Москві ще 13-го лютого пленум того комітету, на якому „писатель" В. Захарченко „предложил" Комітетові: „звернутися до творчих організацій письменників, художників, артистів, архітектів, композиторів з прямим запитом — з ким із діячів еміграції вони вважають за можливе піддержувати тісніші зв'язки, щоб більш конкретно скеровувати розвиток культурних відносин і зв'язків із земляками за кордоном".

Не тільки з цих заяв, але й з усього, що можна було досі зустріти в совєтській пресі на тему „контактів із співвітчизниками", як і з поведінки поодиноких членів совєтських місій можна прийти до висновку, що саме ці „майбутні тісніші контакти" є головною ціллю „культурних місій".

ФЕРМЕНТ В УНІВЕРСИТЕТАХ

(2)

Коли д-р Кагін закінчив свою промову, модератор покликав до слова проф. Скаляпіно, який заявив, що він не є речником урядових кіл, а буде висловлювати свої особисті погляди на в'єтнамську проблему. „Насамперед ми мусимо, — сказав він, — вирішити, чи партизани В'єтконгу, що оперують у Південному В'єтнамі, є місцевого походження і чи вони є вирішними чинником на тому терені. Якщо йдеться про мою думку, то моя рішуча відповідь буде ні.

Проф. Скаляпіно покликався на заяви пекінського уряду, мовляв, в'єтнамський нарід осягне своє національне визволення і усуне американську агресію, бо він бореться під розумним проводом марксистсько - ленінської компартії. Це означає, що вирішним чинником є в'єтнамська компартія, одна для цілої країни, з тим, що у Південному В'єтнамі є щонайбільше 500 членів цієї партії, а в Північному — півмільйона. Трудно собі уявити, щоб 500 членів накинуло свою волю півмільйонові.

В'єтнамська компартія, — казав далі проф. Саляпіно, — має над собою зверхника, китайську компартію, яка встановлює ідеологічні та тактичні засади, обов'язкові для всіх комуністів у китайській сфері впливів. Пейпінг опрацював таку схему для ще не опанованих ним країн. В першій стадії треба створити сильну, здисципліновану компартію. В другій — зорганізувати спільний фронт, тобто здобути підтримку від селянства, інтелігенції і дрібної буржуазії. В третій — розгорнути підпільну, повстанську акцію. В четвертій стадії, коли забезпечено поважну кількість сільських районів, приступити до позиційної війни. В п'ятій стадії приходить перемога, компартія закріплює свою владу і усуває клясових ворогів. За цим шабльоном підготовляється всі так звані визвольні війни.

Друге питання, сказав професор Скаляпіно, таке: чи В'єтконг має підтримку — розуміється, добровільну — від місцевого населення. Моя відповідь буде коротка: Ні! Хоч уряд Дієма робив помилки, ніхто з його складу, ані з урядів, що прийшли опісля, не перейшов до В'єтконгу. Навіть буддійські провідники, крім деяких одиниць, домагаються виходу як американців, так і В'єтконгу з їхньої країни. Понад мільйон осіб покинуло Північний В'єтнам, щоб не бути під владою комуністів. Дотепер обчислено, що партизани В'єтконгу вбили в Південному В'єтнамі щонайменше 6 000 осіб з кругів сільської адміністрації за те, що не хотіли підкоритись комуністам.

Щодо вільних виборів, — сказав проф. Скаляпіно, — то вони від самого початку були виключені, бо ніколи комуністи таких виборів не дозволяли і ніколи не дозволять. Тож щоб перевести вільні вибори треба звільнити північну половину краю від комуністичної неволі. Всі свої дотеперішні успіхи завдячують комуністи тільки цупкій партійній організації та теророві.

Якби ЗДА вийшли з В'єтнаму, — заявив проф. Скаляпіно, — то це потвердило б твердження китайської пропаганди, що вони є „паперовим тигром". І якби Москва попала в полон такої концепції — тоді напевно між червоним Китаєм і СССР прийшло б до порозуміння та спільної акції для знищення ненависного обом їм капіталізму.

Покликаний до слова проф. Моргентав сказав, що центральною проблемою є, чи ЗДА рішені на війну з червоним Китаєм, бо завдання, яке вони собі поставили не можна вирішити без збройного зудару. „Наші політики не повинні забувати, що червоний Китай стає передовою потугою в Азії і намагається поширити сферу своїх впливів на південь - східню частину цього континенту".

На це відповів проф. Бжезінскі, що суть справи лежить в тому, що Ганой і Пейпінг хочуть насильно змінити політичний статус кво в південній Азії. Історія вчить, до чого це приводить. В 1940-му році так діяли гітлерівська Німеччина і Японія, а в 1945-46 рр намагався так діяти Сталін. ЗДА не хочуть знищення Північного В'єтнаму і є за мирною еволюцією, але на дуже небезпечний шлях всупають державу, що має агресивні заміри.

Припускали, що з'їзд буде дуже бурхливий і скінчить гострим засудом урядової політики в Південному В'єтнамі. На з'їзд приїхало коло 5 000 учасників, і кругло 100 000 студентів могли слухати за ходом дебат через радіо. Одначе все йшло ділово і спокійно, не було ні вигуків, ні свистів. На це вплинула головно конфронтація думок та аргументів. Студенти і професори зустрілися з іншими твердженнями та доказами, ніж ті, що їх вони чули і в них вірили; вони зрозуміли, що гасла, насвітлення та висновки, які їм дотепер підсували, не мають моральної основи і наукової аналізи, а є в них багато запліснілого ліберального догматизму та невибагливої пропаганди.

І в цьому вага з'їзду. Він започаткував політичну переоцінку у тієї частини студентської молоді, яка він неї послідовно ухилялася. Можна сподіватися, що ця переоцінка приведе до того, що дотеперішні ферменти в американських університетах, як прикрий епізод, належатимуть до історії.

● З Ватикану півофіційно заявлено, що хоч не можна виключити, що Папа Павло VI діло поїде в наступному році до Польщі до святкування 1.000-ліття християнства в Польщі, проте вістки про ту подорож Папи ще передчасні. Нічого ще остаточно не вирішено і не устійнено. Вістку передала польська преса.

● Федор Кулаков, що його Хрущов викинув 5 років тому з керівного апарату совєтського господарства, став головою установи, яка вирішує розподілення 78-більйоново го фонду, що має інвестувати в сільське господарство СССР штучні погної, машини й усе потрібне для рятування того господарства від дальшого банкрутства.

Л. Г.

НОВІ АМЕРИКАНСЬКІ МОНЕТИ

Президент Джансон минулого тижня переслав Конгресові окреме звернення в справі карбування нових американських, несрібних монет вартости 10-ох та 25-ох центів, так званих даймів і квodрів.

Президент підкреслив на початку свого звернення, що ЗДА від перших років своєї незалежности аж досі користувалися системою монет, яка своєю якістю й кількістю відповідала вимогам американської торгівлі на внутрішньому ринку. І досі ця країна, одна з небагатьох у вільному світі, має срібні монети, які малощо різняться від тих, які були викарбовані 173 роки тому, згідно із законом з 1792-го року. Ці монети, за винятком центів і нікльових п'ятицентівок, є срібні. Оці срібні монети свідчать про стабільність американської політичної й економічної систем.

Але оця довготривалість срібної монетарної системи не є жадною святістю. І тому уряд не може не відгукнутися на потреби життя та не змінити матеріялу, з якого карбуються монети тоді, коли у вільному світі і в цій країні відчувається брак срібла, потрібного для промислових цілей.

Цього року ЗДА мають зужити понад 10,000 тонн срібла на срібні монети. Це є набагато більше від продукції срібла в цьому році в цілому вільному світі. ЗДА мають великі запаси срібла, але вони не можуть карбувати срібні монети, які й так могли б вийти з обігу, бо срібло могли б уживати для промислових цілей.

Треба дбати про те, щоб на ринку було досить монет, потрібних не тільки в роздрібній торгівлі, але також при телефонічних розмовах, паркуванні авт на вулицях та при користуванні різними автоматами в публічних місцях.

Нові монети, які державна скарбниця буде карбувати, мають заспокоїти потреби внутрішнього ринку.

Центи, зглядно „пенні", та п'ятицентові ніклі залишаються такі самі, як досі.

Але теперішні десятицентівки, т. зв. „даймі" та „квodри" будуть мати ту саму величину і той сам зверхній вигляд, але їх будуть карбувати з такого самого стопу металів, з якого карбується нікль. Верхня частина „даймів" і „квodрів" буде зі стопу міді й нікла, а середина з самого нікла. Це будуть монети „сендвічі", бо складатимуться з трьох частин, двох верхніх і однієї внутрішньої. На обвідках цих монет видно буде краї внутрішньої міді. Вага нових несрібних монет буде дещо менша від дотеперішніх, тому треба буде до них достосувати всі автомати, які діють за допомогою монет. Оце достосовання автоматів коштуватиме коло $100,000,000.

Півдолярівки будуть своїм виглядом вповні потрібні до теперішніх. Але і вони будуть карбовані у формі „сендвічів" і складатимуться з трьох верств. Карбуватимуть їх із стопу срібла й міді, але відношення цих двох металів буде інше. Теперішні срібні півдолярівки мають 90 відсотків срібла і 10 відсотків міді, а нові верхні верстви матимуть із стопу 80 відсотків срібла і 20 відсотків міді, а середня верства тільки 21 відс. срібла і 79 міді.

В справі срібного доляра немає жадних змін, але його не будуть карбувати, якщо схочуть щадити на сріблі. Нові монети появляться в 1966 році. Якщо нові монети будуть схвалені Конгресом, то ЗДА заощадять коло 90 відсотків срібла, яке було потрібне на кожночне карбування дотеперішніх срібних монет: „даймів", „квodрів" і півдолярівок.

Президент Джансон одночасно просить Конгрес, щоб схвалив ще такі додаткові пункти в новому законі про нові монети:

1. Повновласть для Президента контролювати продукцію нових монет і охороняти, на випадок потреби, срібні монети.

2. Купувати домашнє срібло по ціні не меншій як по $1.25 за одну унцію.

3. Урухомити нечинну карбівню в Сан Франсіско.

4. Зорганізувати нову комісію, яка складалася б із членів Конгресу, уряду та представників громадянства і звітувала б Президентові про поступ при інсталяції нових монет і пропонувала б нові зміни в цій ділянці, якщо б вони були конечні.

Ніксон стверджує занепад Атлантійського Союзу

Ню Йорк. — Колишній віце - президент Ричард Ніксон заявив, що Північно - атлантійський Союз (НАТО) занепав, затративши свою ролю і своє значення, але водночас перестеріг, що годі занадто спрощувати причини цього явища та всю вину приписувати виключно особі французького президента Шарля де Голля. Ніксон покликався на одного вищого службовика з Державного Департаменту, призвища якого не назвав, що — мовляв — коли б не стало де Голля, то минулись би всі турботи. Ніксон з таким становищем не погоджується та обвинувачує також американську політику, що вона не була здатна довести до згоди між союзницькими державами Атлантійського пакту. Ричард Ніксон прийняв у своєму помешканні в Ню Йорку трьох республиканських конгресменів, які з доручення конференції республиканських конгресменів виїздять до Франції для перевірення, чому властиво так значно погіршились американсько - французькі відносини і чи можна їх якось направити. Четвертий конгресмен був саме тоді зайнятий, виголошуючи промову на закінчення шкільного року в одному університеті. Ці чотири конгресмени відбудуть ще нараду з кол. президентом Айзенгавером. Вони мають дістати — чи вже дістали — також всі потрібні їм інформації від Державного Департаменту.

ПРОСЯТЬ ДОПОМОГИ „СТАРШОГО БРАТА"

Переглядаючи московський журнал „Огоньок", знайшли ми в 7-му числі з 14 лютого ц. р. на 9-ій сторінці листа, підписаного гол. редактором журналу „Україна", Василем Вольшаком. Лист має в собі стільки вимови, що його варто вмістити в цілості у перекладі:

Поможіть нашим читачам

„Українському „Огоньку", як охристилы його читачі, йде 25-ий рік. Минулого року він став появлятися щотижнево, а цього року побільшено його розмір. За останні два роки тираж „Україна" збільшився втроє. Коло 6 тисяч читачів тижневика живе поза територією України, а кількасот — за кордонами СССР.

Звернутись з цим листом до свого побратима „Огонька" спонукало нас не бажання розповісти на його сторінках про зростаючу популярність тижневика „Україна", а з'ясувати перешкоди, що стоять на дорозі поширювання журналу. В Цілинному краї, в Казахстані, в Сибірі, на Кубані, на Далекому Сході живе й працює багато українців, які недавно переїхали на освоєння цілинних земель і на всесоюзні комсомольські будови. (Згадати друге і третє покоління українців, які живе на Зеленому Клині й деінде і ще тягнеться до української преси й книжки — редактори „Україна" не стало відваги. — В. Н.).

Тисячі наших земляків виписують книжки, газети й журнали, які виходять в Україні. Але численні наші кореспонденти повідомляють нас про труднощі, зв'язані з передплатою на них. Ось, наприклад, наш читач з Ярославля, И. Ксенженко, передплатив на півроку журнал „Україна" і негайно замість журналу дістав назад грошовий переказ. Робітники „Союзпечаті" Ярославля мотивують це тим, що ціну на журнал підвищено. „Здавалося б, — пише Ксенженко, — правильно було б своєчасно повідомити, що ціну в зв'язку з побільшенням розміру журналу підвищено і, що, необхідно заплатити різницю 1 рубль і 30 копійок. Але агентство Ярославля вирішило інакше, лишивши И. Ксенженка можливости діставати журнал.

Подібних випадків, на жаль, чимало. Ось пише наш читач з Ростова над Доном, І. Сосновий. Він передплатив на рік тижневик „Україна" у відділі зв'язку ч. 36 міста Волгоград і подав свою ростовську адресу. Минув місяць, але читач не дістав ні одного з 5 чисел журналу. Автори інших листів нарікають: ми хочемо читати ваш журнал, але в відділах зв'язку заявляють, що такого журналу немає в каталозі.

Просимо Головне Управління „Союзпечаті" Міністерства Зв'язку СССР допомогти нашим читачам. До речі: ми не раз зверталися безпосередньо до цього Управління, але ніколи не дістали відповіді.

І ще одно. В Москві є готелі „Київський" і „Україна", Павільйон УССР на „Виставці досягнень народного господарства", українська книгарня на Арбаті. Наші земляки з Москви пишуть, що ні в одному з цих місць не буває в роздрібному продажу журналу „Україна". Така ж ситуація є і в роздрібній торгівлі „Союзпечаті" в Цілинному краю, звідкіля теж надходять нарікання.

Наш журнал вміщено у Всесоюзний Каталог передплатних видань. Збільшився попит на тижневик (з 120.000 зріс за першиx три місяці на 160.000 примірників. — В. Н.). Просимо допомогти нашим читачам регулярно його діставати.. Василь Больщак, головний редактор журналу „Україна".

Це — одна з драматичних спроб дати можливість українцям в Совєтському Союзі, позбавленим місцевої в українській мові преси і школи, читати українську пресу, що появляється в Україні.

Подав **В. Н.-вич**

Не лише словесна полова

Читанка для учнів початкових кляс — це перша школа літературної мови — школа, що закладає, зокрема, основи й перспективи мовної культури людини.

З цією думкою І. Пилипейка, висловленою на сторінках „Літературної України", не можна не погодитися.

Виявляється, що в Україні вчать малят рідної мови здебільшого на... перекладах. Красу рідної мови, її багатство та відтінки вчать не з оригінальних мистецьких творів українських клясиків, а з перекладних матеріялів старшого брата. У першокниці для наймолодших учнів, упорядкований Н. Гав'ядовською, мистецькі зразки можна перелічити на пальцях: українських народних казок — дві; українських народних пісень — одна (!); народних жартів — один (!); творів клясиків української літератури — п'ятнадцять, а перекладних матеріялів — п'ятдесят два. За чотири роки навчання в початкових школах, — пише І. Пилипейко, — учні читають близько 250 перекладних творів і втроє менше творів української клясики, українських казок, пісень та жартів.

А яка мистецька досконалість цих творів? Ось „перлина" про Карпати:

Хочеш знати про Карпати?
Слухай тільки — розповім:
гарно дуже, любий друже,
по весні в краю гірськім.

Тоді, коли має бути вагота кожної літери, кожного слова, коли повинна цвісти мистецька досконалість та піднесення, — пише автор, — у читанках пропонують дітям нудьгу, кальки, неоковирні фрази, канцеляризми, порушення правил граматичного керування.

А мова в читанках? Замість українського слова ковзани — маємо російське коньки; замість скринька — ящичок, сундучок; у небі летить не літак, а російське самольот; не навчання, а російське учоба... Або фрази: „у лисиці вушка на макушці, а в зайця вуха чутки". У читанках для дошкільнят пишуть: „посіляли зернятка із кукурудзи" замість: „посіяли зернятка кукурудзи" і т. ін.

Автор каже, що це „словесна полова". Не лише словесна полова. Барвисту українську мову, багату на синоніми, рідну фразеологію вислужники Москви замінюють мовою та фразеологією „старшого брата".

П. Панасенко

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО „БУЧЕРА" У „СВОБОДІ"

Пане Редакторе!

Надсилаючи при цьому допис „Українська громада Стейту Міннесота вшановує національних героїв", слізно прошу: не крайте на шматки, бо коли читаю в „Свободі" свої дописи, хочеться кричати від розпуки. Хто там у Вас є таким „бучер"? Ріже все на шматки, а потім тулить серце до печінки, руку до ноги так, що не розбереш, яке першоначальне було створіння. Я вже слава Богу не першій рік вправляю пером і пишу журнали та часописи напишу мою, дитину, а для „Свободи" вже так скорочую, а він все ж ріже.

Валентина Єрмоленко
Міннеаполіс, Мінн.

Яр. Климовський

ТУГА ЗА РІДНИМ ТЕАТРОМ

(Розмова з Тамарою Лихолай)

Після концерту філядельфійського мужеського хору „Прометей" під керівництвом п. І. Задорожного з участю оперової співачки п-і Тамари Лихолай, що відбувся у Філядельфії 1-го травня ц. р. наш співробітник п. Яр. Климовський провів із співачкою розмову, зміст якої подаємо

Редакція

— Під враженням Вашого співу, пані Тамаро, на мить перенесений у сферу краси, мистецької насолоди, я не мів відмовити собі приємности запитати Вас за сцену, щоб привітати Вас з успіхом і при цій нагоді перекинутися з Вами словом на театральну тему.

Властиво, я хотів звернути увагу лише на одну обставину, а саме вказати на невикористані шанси створити український сцентичний, тобто музично - драматичний театр у З'єднаних Державах Америки, оцій країні добробуту і широких можливостей. Цікаво, що українська людина в цій країні за малими винятками задовольняється лише матеріяльними добрами та зовсім не відчуває духових потреб, чого доказом є хоча обладнання без творів наших образотворчих і пластичних мистців, без полиць з книжками, а наш театр чусто-часто мінає на дешевеньку телевізію. Ви, пані Тамаро, не тільки як причасна до українсої сцени, але ще як артистка, що має письменницький талант, ясну думку, вміння олюти тему влучно, лякоючно, тож на підставі Ваших спостережень, скажіть — будьласка — як Ваша думка про цю таку важливу справу, тим більше, що як мені відомо — входили в склад основоположників таможнього Оперового Ансамблю.

— Вправді, як виходить з поставленого Вами питання, Ви маєте більше на увазі перспектив музично - драматичного театру в ЗДА. я розкажу про близки і тіні у зв'язку із творенням українського оперового театру в столиці Аргентини, адже обставини в кожній країні нашого поселення менш-більш однакові, однаковими залишаються і висновки.

Під час мого перебування в Буенос Айресі, разом з іншими театральними ентузіястами піддавшись голосові туги за рідним театром, я дуже радо включилась в організування оперового ансамблю. Сама по собі ідея варта, щоб їй приділити більше уваги.

Еміграційна хвиля після другої світової війни закинула до Буенос Айресу кількох досвідчених оперових співаків і співачок, які по перших роках акліматизації відчули потребу створення оперового театру.

Хтось сказав, що життя й творити треба з піднесеною до неба головою, але з твердо опертими на землі ногами. Кожна думка, кожна мрія мусить бути розвинена й оперта на реальним ґрунті, а головне — не дозволити, аби мрія завела так далеко, що людина втрачає над нею контролю, піддаючись п'янкій силі чару фантазії.

Початок був запляновний цілком реально. Оцінюючи громадський потенціял української колонії в Буенос Айресі, поділеної на розсварені між собою товариства й угрупування, ініціятори оперового театру до кінця усвідомлювали собі, що тільки — як сказано — була зачіплена така і я — прийшли до переконання, що такий театр мусить бути незалежною, понадгруповою, загальноукраїнською інституцією для служіння всієї нашої колонії з певними пропагандивними цілями серед чужинців.

У зв'язку з цим заініційовано організувати театральну кооперативу, щоб фінансувати виставки як сценографія, костюми тощо покриваємі нею.

Ансамбль з гордістю прийняв назву Українського Оперового Театру ім. Т. Шевченка.

Наша діяльність була роз горнена виключно на українському репертуарі. Ми поставили „Тараса Бульбу", де я співала Марильцю а Ів. Шведів (тепер уже покійний) — Остапа.

На цьому місці хочу вшанувати принаймні кількома словами діяльність цього видатного співака - артиста. Незабутнім лишиться для нас, його колег, створений ним образ Остапа-людини на трагічній розпутті серця - розуму. Його арія в цій опері своєю технічною досконалістю та глибоким ліризмом залишиться назавжди світлим вкладом в історію української опери.

Потім ми поставили „Сорочинський ярмарок", де я співала Парасю, „Запорожця за Дунаєм", „Катерину" та ін.

На жаль, театр проіснував лише один театральний сезон, і на тому закінчилась його історія. Дехто з провідників місцевих українських товариств вбачав в існуванні нашого театру загрозу для діяльности своїх аматорських гуртків (бо люди, щоправда, вже радше до театру) і вирішили не підтримувати наш вільний старт. Діяльність театру увійшла в конфлікт із реальною дійсністю, і ми були змушені — самоліквідуватися. Театр зник, але лишився досвід і висновки.

— Організаційно театр мусить бути збудований у гармонійному погодженні із усіми існуючими товариствами, як загальна культурно - національна установа.

— Обов'язок працівників пера — провести широку свідомлюючу акцію в напрямі необхідности існування українського театру. Цеж до смішного зрозуміло, що діяльність театру тісно пов'язана з пробудженням ширших культурних вимог, а в першу чергу відчуття потреби друкованого слова, без якого не можна уявити зацікавлення культурними справами, тим самим і театром.

Це завдання частково і Вашою, але у великій мірі лягає на плечі наших театральних рецензентів. Рецензія є добрим, вихованим засобом, що змішнює підвалини театрального життя перед іншими вкаже на потребу існування театру.

На жаль, українські громади не тішаться великою кількістю фахових рецензентів. Звичайно рецензію пишуть на прохання виконавця і така виходить суперлятивна, інколи до смішного заложена гльорифікуючими епітетами, дуже далекими від правдивої мистецької вартости виданої виконавцем.

Рецензія має за ціль освітлюючи негативи і позитиви діяльности виконавця, служити йому дороговказом у шуканні досконалости (а хто того не хоче?), а театральному глядачеві допомогти розуміти мистецький образ, його вартість і техніку осягнення. Рецензію мусить писати лише фахівець, зааванґований в „тасмницях ремесла".

Серед нас є такі. Як приклад вмілої, фахової рецензії хочу згадати тут рецензію п. Теодора Терень - Юськова, вміщену в „Свободі" з 8-го квітня 1965 року на мій концерт у Ню Йорку. Рецензія конструктивна, а не гльорифікуюча.

— Питання репертуару так само важливе. Хочу про це тут згадати, бо — на мою думку — в театральній діяльності молодої громади відчається шкідливе тяготіння

(Закінчення на стор. 4)

Українська Вільна Академія Наук у США

ПЛЕНАРНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Доповідь проф. Олександра ОГЛОБЛИНА: „Мій творчий шлях українського історика".

Конференція відбудеться в неділю, 13-го червня 1965 року о 7-ій год. веч. в будинку Академії: 206 Вест 100 вул., Н. Й.

УПРАВА УВАН у США

Українська Вільна Академія Наук у США

ЧЕТВЕРТА ЩОРІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

УКРАЇНСЬКИХ ІСТОРИКІВ І ДОСЛІДНИКІВ СУСПІЛЬНИХ НАУК

ПРОГРАМА

Відкриття Конференції.

ДОПОВІДІ, присвячені проблемам Історії України козацької і козацько-гетьманської доби:

Любомир Винар: „Генеза і рання діяльність української козаччини".

Омелян Пріцак: „Етимологія та зміст назви козак".

Теодор Мацьків: „Цісарське посольство до гетьмана Б. Хмельницького в 1657 році".

Богдан Корчмарик: „Києво-Могилянська Академія в добу Козацько-Гетьманської України".

Дискусія над доповідями.

Організаційні справи

Конференція відбудеться

в СУБОТУ, 12 ЧЕРВНЯ 1965 р. о 10-ій год. ранку

в будинку Академії: 206 Вест 100-та вул., Н. Й.

Історична секція і Редакційно-видавнича комісія „Історичних збірників" УВАН у США

УКРАЇНСЬКЕ АКАДЕМІЧНЕ ТОВАРИСТВО „ЗАРЕВО" — Клітина НЮ ЙОРК

просить інші клітини ЗАРЕВА і їхніх Прихильників на

ТОВАРИСЬКУ ЗУСТРІЧ

що відбудеться

на СОЮЗІВЦІ, КЕРГОНКСОН, Н. Й.

12-го і 13-го червня 1965 року

В неділю, після Служби Божої відбудеться ДОПОВІДЬ інж. НЕСТОРА ПІНКОВСЬКОГО, на тему: „Археологія, архітектура і мистецтво Мехіка"

Гостям раді.

Увага! Рочестер, Н. Й. Увага!

Братство св. Йосафата

ВІДД. 217 УНСОЮЗУ

— влаштовує —

ЗАБАВУ

з ОРКЕСТРОЮ П. М. ЮРКОВА

в неділю, 13 червня (June) 1965

о годині 4:30 по полудні

в залі УКР.-АМЕРИКАНСЬКОГО КЛЮБУ

Члени обов'язково повинні явитися та взяти за 2 доляри чеків а не-члени — 50 цт. вступ.

Прийдіть всі громадно, а не пожалуєте, бо Комітет доложить всіх старань, щоб можна весело відбути забаву.

Запрошується ввесь загал Громадянства до ласкавої участи.

УРЯД БРАТСТВА І КОМІТЕТ

Українська Автокефальна Православна Церква

СВЯТО-ТРОЇЦЬКА КАТЕДРА

359 Брум вул. в Ню Йорку

в неділю, дня 13 червня 1965 р.

в день Св. Тройці

ХРАМОВЕ СВЯТО

Напередодні Свята, в суботу, о год. 7 веч. — ВСЕНІШНА.

В день Свята — о год. 10-ій рано —

УРОЧИСТА СЛУЖБА БОЖА

З Вечірнею та читання колінноприклонних молитов.

Після Служби Божої у нижній залі Храму

СВЯТОЧНИЙ ОБІД

що його влаштовує Сестрицтво ім. св. княгині ОЛЬГИ

В ПРОГРАМІ: Уривки з I та III дій опери С. Гулак-Артимовського „Запорожець за Дунаєм". Виконавці: Іван Карась, соліст харківського академічного театру — опери М. Чалий — бас-баритон, Одарка — співачка нашого церковного хору О. Степанюк, Оксана — студентка вокальної студії К. Таранової і співачка нашого церковного хору — В. Наливайко. Музичний супровід: студентка Я. Кузьмич. Концерт під керів. М. Чалого. Театральні костюми Ф. Бражник.

Милою несподіванкою буде мистецький виступ дітей Парафіяльної Школи при Св. Троїцькій Катедрі під проводом вчительки п. В. Якимчук.

Запрошуємо Всіх взяти численну участь в цьому Святі.

Настоятель Свято-Троїцької Катедри — прот. ЮРІЙ СІКОРСЬКИЙ

ПАРАФІЯЛЬНА РАДА

СЕСТРИЦТВО ім. СВ. ОЛЬГИ

БРАТСТВО св. князя ВОЛОДИМИРА

ПОЯВИВСЯ ВЖЕ ДРУГИЙ НАКЛАД

СВ. ПИСЬМА

СТАРОГО і НОВОГО ЗАВІТУ

Це перший повний переклад в українській мові всіх Книг Св. Письма. Має 1422 + XXIV сторінок друку на тонкому індійському папері; 14 кольорових ілюстрацій та 2 великі кольорові мапи.

ЦІНА:

Оправлене в штучну скіру	$12.00
Оправлене в скіру і позолочене	15.00
Оправлене в люксусову скіру і позолочене	20.00

В поданій ціні влючені кошти пересилки.

Замовлення слати на таку адресу:

PP. Basiliani v. S. Giosafat, 8, Roma (Aventino), Italy

Гроші проситься висилати в листі — тільки чеком на ім'я: PP. Basiliani. Св. Письмо висилається за попереднім висланням належности.

В Ню Йорку відбулося вінчання Марти Книш і Нестора Базарка

Ню Йорк. — Марта Книш і Нестор Базарко, прикладні син і дочка наших прикладних громадян: Апольонії і Володимира Книшів та Наталії і Івана Базарків, звінчалися тут у церкві св. Юра минулої суботи, 5-го червня. Обидвоє новоженці із закінченою високою освітою: Марта — біолог а Нестор — інженер у державній службі були зокрема активними в Організації Української Молоді „Пласт", вона в курені „Тих, що греблі рвуть", а він у „Чоті Крилатих". Звінчали нову пару в церкві св. Юра о год. 5-ій пополудні парох о. ігумен Орест Засійбіда в сослуженні о. декана Танчака з Ню Бронсвику та о. Патрикія Пащака і пластового капеляна о. Менцінського. Дружками були: Ліда Величко, Ніна Рожанковська, Зірка Городиловська та Марта Савицька і маленька Ляля Городиловська, а дружбами: Андрій Навроцький, Богдан Крамарчук, Ярко Лишко та Роман Книш, брат молодої, і малий Богдан Гошовський. Ролю старости виконував д-р Юрій Голодиловський. Після вінчання відбулося весільне прийняття в готелі Один П'ята Евеню з участю родини та багатьох гостей з-поміж приятелів родини. Новоженців зустріли при вході на залю традиційним короваєм їхні родичі. Під час прийняття, яке започаткував молитвою о. декан Танчак і опісля закінчив молитвою о. ігумен Засійбіда, та яким проводив староста д-р Юрій Городиловський, в и г о л о с и л и привітання о. Менцінський, о. Засійбіда, дружба Ярко Лешко, що промовляв від „Чоти Крилатих", головний предсідник Українського Народного Союзу Йосип Лисогір, секретар „Провидіння" С. Спринський, а подяку для гостей та побажання для молодят виголосили їхні батьки — Володимир Книш та мгр. Іван Базарко. Наспіло багато привітань - побажань поштою, між ними й побажання від „Марусі з України". Між численними гостями було багато відомих наших провідних діячів з-поміж громадян і молоді.

● **Західньо - німецький уряд** зголосив законопроєкт про частинну пресову цензуру, обов'язок газет друкувати офіційні повідомлення та обов'язок чужинецьких кореспондентів діставати дозвіл на працю. Все це — у випадку державної небезпеки, під якою треба розуміти війну або революцію.

"Special Delivery from Heaven"

To The Kennedy Family From John Fitzgerald Kennedy

1917 — 1963

Sorry I had to leave right away,
I look down and smile at you every day.
Little Patrick asks to say "Hi,"
I love you, I'm happy, so please don't cry.

And Caroline I'd like to say,
How proud Daddy was of you that day.
When you stood like a lady and watched me go by,
And doing as Mommy did, you tried not to cry.

Little John, now you're the big man,
So take care of Mommy the best you can.
You were just like a soldier—that salute was so brave,
Thanks for the flag that you placed on my grave.

And Jackie, there was no time for goodbye,
But I'm sure you could read the "Farewell" in my eyes,
Watch over our children and love them for me,
I'll treasure your love through eternity.

So please carry on as you did before,
'Til all of us meet on Heaven's bright shore.
Remember I love you, remember I care,
I'll always be with you, though you don't see me there.

Love,
Jack

Poem by Barbara Jones

Barbara Jones, the 15-year-old who wrote "Special Delivery From Heaven," represents the youth of America in whom the late President John F. Kennedy had such confidence. Her poem expresses what all of us feel about our late President.

Portion of Proceeds to J. F. Kennedy Library Fund.

MEMENTOS — 7172 Transit, Williamsville, N.Y. 21

Please send me .... KENNEDY POEM(S) at $1.95 each.

Name ....

Address ....

City .... Zone .... State ......

I enclose: ☐ Cash ☐ Check ☐ Money Order

"THE LAST SALUTE TO THE PRESIDENT"

Full Color Reproduction of the Original Painting by Artist Pedro Coniconde

PLEASE SEND ME . . . 11 x 14 Color Reproduction at $2.25 ea.

PLEASE SEND ME . . . 17 x 23 Color Reproduction at $3.75 ea.

Post Paid without frame in U.S.A.

Send Your Order To:

MEMENTOS: 7172 Transit, Williamsville, N. Y. 21

PRINT NAME ....

ADDRESS ....

CITY .... STATE ....

"THE LAST SALUTE TO THE PRESIDENT"

Шкільні прогульки до українського музею в Стемфорді, Конн.

Звичайно під кінець шкільного року наші цілоденні школи влаштовують прогульки до різних місцевостей чи об'єктів, які мають культурну чи історичну вартість. Прогулька є добрим виховним засобом, бо школяр найкраще запам'ятає собі те, що побачив власними очима.

Діти наших парафіяльних шкіл не мають багатьох українських об'єктів до оглядання. Українські пам'ятки залишились в Україні. А й там не всі вони збереглись, бо окупантам не залежало на тому, щоб їх зберегти, навпаки дуже часто вони їх свідомо нищили, щоб затерти і слід нашого існування, не то вже зберегти великі осяги нашої культури. Та все таки там є ще багато цінних пам'яток, гідних подиву. Але доступ нашій молоді туди майже неможливий. Зате тут маємо деякі цінноці нашої культури, які нам придбали наші духовні провідники, а особливо покійний Митрополит Богачевський, який для нашого молодого покоління заснував ще в 1935 році Український Музей, що тепер відновив свою діяльність і знов можна оглянути цікаві експонати, які бодай частинно заступають нам ті цінноці-оригінали, що залишились в Україні, або може вже і ворогом знищені.

Український Музей має деякі копії наших славних культурних надбань у виконанні великих наших мистців. До таких експонатів належить модель Катедри св. Софії в Києві, Золоті Ворота, Саркофаґ Ярослава Мудрого, Хрест на білій горі, поставлений в пам'ять Пробудителя Галицької України о. Маркіяна Шашкевича, та копія надгробника о. М. Шашкевича на його могилі у Львові. — Всі ці копії пам'ятників виконані нашим славним скульптором сл. пам. Сергієм Литвиненком. Крім того Музей має цінні старі мапи, які є найкращим свідком, що вже в давніх часах чужинці знали про Україну і, друкуючи мапи, подавали теж землі замешкалі українцями із правильною назвою — Україна.

Музей має експонати багатої збірки народної ноші, писанок, численні рідкісні знимки та багато інших пам'яток, які напевно зацікавлять нашу молодь та кожного відвідувача.

При влаштовуванню шкільних прогульок, проситься Впр. і Всеч. Отців Парохів або Управи Шкіл, — повідомити Управу Українського Музею, коли мають намір приїхати до Стемфорду та в якому числі, тоді для школярів буде можна приготовити перекуску.

Д-р Василь Ленцик

Управитель Українського Музею в Стемфорді, Конн.

ОДУМ придбало оселю

Ню Йорк. (О. К.) — Об'єднання Української Демократичної Молоді (ОДУМ) в травні офіційно стало власником оселі. Оселя ОДУМ-у „Київ" знаходиться в гарній гірській околиці в стейті Ню Йорк, 40 миль на північ від Порт Джервіс по дорозі 209. Вигляд її гарний. Під'їжджаючи до оселі, бачимо чепурні, набіло помальовані будівлі, які різко виділяються на зеленому тлі природи, роблячи приємне враження. Проти головного входу до оселі стоять три великі будинки, які разом складають 40 умебльованих кімнат та три окремих бонгало. В окремій будівлі знаходиться кухня з просторою їдальнею та штучно охолодженою залею. Недалеко від будинків, на площі, великий басейн. На південній частині оселі протікає річка, яка утворює озеро, що є розвагою для відпочиваючих рибалок. Плянується побудова окремої, під накриттям, площадки для танців та інших розваг. Оселя ОДУМ-у забезпечена всіма необхідними для відпочинку речами як для дітей так і для старшого громадянства. Оселя і раніше служила, як відпочинкове місце. Щоб якнайкраще пристосувати оселю ОДУМ-у для потреби молоді, слід ще вкласти певну суму грошей та праці. З цією ціллю в суботу 13 травня з'їхалися на оселю перші добровольці на працю. При добрій організації та сприятливій погоді до вечора того дня зроблено багато. По вечері, яку приготовили одумівки, відбулася нарада керівних органів ОДУМ-у з представниками Товариства Одумівських Приятелів. На нараді розглянуто ряд питань, головнішими з них були: як найкраще підготувати оселю для таборування дітей, відкриття оселі та бенкет. Відкриття оселі й посвячення відбудеться 26-го червня 1965 року. Посв'ячення довершить Архиєпископ Мстислав. З нагоди відкриття оселі ОДУМ-у влаштовується бенкет з мистецькою частиною та забавою. В неділю 27 червня філія ОДУМ-у з Нюарку влаштовує концерт пісні, слова та танців.

ВАШІЙ ДИТИНІ, ВАШОМУ ПРИЯТЕЛЕВІ І ВАМ САМИМ

найцінніший подарунок

UKRAINE: A Concise Encyclopaedia

Англомовна Енциклопедія Українознавства

під головною редакцією

проф. д-ра Вол. Кубійовича

ЯКА ПОЯВИЛАСЯ В ЛЮКСУСОВОМУ ВИДАННІ УНІВЕРСИТЕТУ В ТОРОНТІ.

КНИГА МАЄ 1,215 СТОРІНОК ДРУКУ ТА ПОНАД 600 ІЛЮСТРАЦІЙ, В ЦЬОМУ Й КОЛЬОРОВІ ТАБЛИЦІ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА.

У цій книзі надруковані наукові, джерельні матеріяли в головних розділах:

- ЗАГАЛЬНІ ІНФОРМАЦІЇ
- ФІЗИЧНА ГЕОГРАФІЯ Й ПРИРОДА УКРАЇНИ
- ЛЮДНІСТЬ УКРАЇНИ
- ЕТНОГРАФІЯ
- МОВА
- ІСТОРІЯ
- КУЛЬТУРА
- ЛІТЕРАТУРА

Ціна цієї великої книги буття Українського Народу тільки $37.50

Замовлення, разом з належністю, приймає Головна Канцелярія УНСоюзу.

To: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
81-83 Grand Street, Jersey City, N. J. 07303. U.S.A.

I hereby order the first volume of **Ukraine: A Concise Encyclopaedia** published by the University of Toronto Press.

Enclosed is (a check, money order) for $..........

Please send the copy to the following address:

Name ....

No. .... Street ....

City .... State ....

В Ню Йорку відбувся крайовий попис учнів УМІ

Ню Йорк. — Минулої неділі, 6-го червня, тут у приміщеннях Українського Інституту Америки відбувся в пополудневих годинах уже другий з черги крайовий попис учнів шкіл Українського Музичного Інституту з виступами всіх 22 учнів з різних місцевостей. Концерт попередила вступним словом від Дирекції УМІ пані Дарія Каранович. Виступали учні шкіл: Дарії Каранович з Нюарку (Т. Саламаха, Р. Шеґедин, М. Ходновська), Г. Клим із Нюарку (І. Пелех, І. Соляник, Л. Романів, М. Геча), Р. Шуль з Джерзі Ситі (Р. Кормелюк, О. Борбич), О. Чипак з Пасейку (М. Сохан, Б. Покора), В. Цісика з Пасейку (А. Покора), В. Пацлавського з Йонкерсу (Л. Кіцюк, Ю. Куцина), М. Кривокульської з Нюарку (Й. Ґлінка, Й. Согор), Е. Метіль з Боффало Б. Чмола) Ю. Цибрівського з Ню Гейвену (Л. Садівська, О. Цибрівська), Т. Богданської з Нюарку (Т. Шкварко), О. Наконечної з Вашинґтону (Л. Дячок) та Л. Полевської з Ню Йорку (Г. Сарач).

Українська Літературно-Мистецька Клюб

Ню Йорк, ...

З Літературно - мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 11 червня ц. р. відбудеться там Вечір уладжений Ловецьким Товариством „ТУР" з відповідною літературно-мистецькою програмою. Початок о год. 1/2 8 веч.

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що дня 13-го травня 1965 року помер на 61-му році життя в Польщі

бл. п.

ВАСИЛЬ ДРОГОМИРЕЦЬКИЙ

Покійний народився 1904 р. в селі Березів Верхній, повіт Коломия.

В глибокому смутку:

дружина — МАРІЯ, чотири сини та дві дочки в Польщі

Родина на Рідних Землях та Брат з ріднею в Америці

Ділимося сумною вісткою з Приятелями та Знайомими яка навістила з Рідного Краю, що в травні місяці ц. р. по довгій і тяжкій недузі відійшла у Вічність в 82-му році життя, наша Дорога СЕСТРА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

ЄВДОКІЯ ІВАНІВНА РЕДЬКА

з дому ПОРЖИ-ОЛЕКСІЄНКО

народилася в місті Ржищів, Київського повіту, там і похована.

Дня 13-го ЧЕРВНЯ 1965 р.

буде відправлена

ПАНАХИДА

після Св. Літургії в Українській Православній Церкві Св. Покрови при вул. Оґден, 1136 в Денвері.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ І СПОКІЙ ЇЇ ДУШІ!

Сумним горем прибиті:

брат — ФЕДОСЬ з дружиною ЛЮБОЮ і донькою з її чоловіком та дітьми

брат — МИКОЛА з дружиною КАТЕРИНОЮ з дітьми і внуками та правнуками

брат — ПЕТРО з дружиною АННОЮ, з донькою ОЛЕКСАНДРОЮ з її чоловіком СТАНИСЛАВОМ, її донькою ДАНУСЕЮ, з сином ЮРКОМ, його дружиною і дітьми, та з сином МИХАЙЛОМ з його дружиною і дітьми

У ПЕРШІ РОКОВИНИ СМЕРТИ

нашого Найдорожчого Мужа, Батька, Діда і Прадіда

бл. п. о. Радника

САВИНА ДУРБАКА

відправиться

в СУБОТУ, 12-го ЧЕРВНЯ 1965 р. в год. 9-ій в церкві св. ВОЛОДИМИРА ВЕЛ. в Ютиці, Н.Й.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАРАСТАСОМ

У ЗЕЛЕНІ СВЯТА

в НЕДІЛЮ, 13-го ЧЕРВНЯ 1965 р.

відправиться після Служби Божої

ПАНАХИДА

над МОГИЛОЮ на кладовищі української католицької парохії св. ВОЛОДИМИРА ВЕЛ. в ЮТИЦІ, Н. Й.

РОДИНА

Нема то як на СОЮЗІВЦІ

ВЕСНОЮ!

✓ Чудова природа
✓ Гірське сонце
✓ Спортові удогіднення

— на —

СОЮЗІВЦІ

чудовій

ВАКАЦІЙНО-ВІДПОЧИНКОВІЙ ОСЕЛІ УНСОЮЗУ

біля містечка Керґонксон, в стейті Ню Йорк.

ГАРНІ ВИГІДНІ КІМНАТИ — ЗНАМЕНИТА КУХНЯ

СОЮЗІВКА

ЦЕ НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ:

- новоодружених перевести свої медові місяці (гоні мун);
- працюючих жінок влаштувати прийняття, уродини, іменини, ювілеї;
- товариств і організацій зустрічі і бенкети;
- для молоді спортові гри, товариські забави в українському середовищі.

Тому заздалегідь замовте собі місце на ДЕНЬ, ТИЖДЕНЬ, ВІКЕНДИ — пишучи на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE
KERHONKSON, N. Y. Tel.: Kerhonkson 5641

Степан Куропась

ШИКАГОВСЬКА ХРОНІКА

Дитячі вишивані вечерниці, що їх влаштував 29-ий відділ Союзу Українок 2-го травня, стягнули багато присутніх, бо з дітьми прийшли матері й батьки. Діти були як ляльки у вишиванках, а й матері мусіли достосовуватися до імпрези. Я відпровадив туди теж свою дочку і внучку. Розказували мені люди, що замішання робили не діти, а мами, які денервувалися, бо давали там нагороди і признання.

Імпреза має виховне значення. Навіть тій дрібноті треба розривки, програми, треба зустрічей, бо зустрічі помагають виховувати американського українця. Робота, яку започаткували молоді пані з 29-го СУА гідна признання, і напевно віддячиться родичам.

Д-р Омелян Тарнавський — дентист в нашому місті, колишній поручник УГА, відійшов з цього світу на 70-му році життя. Покійний син б. пароха Клівленку і Шикаґа і канцлера єпископа Богачевського, був лідером гетьманських Січей, організації Гетьманців Державників. З визначних гетьманців, яким нема тепер в Америці і Канаді рівних, відійшов і д-р Гриневецький. Д-р Сімнович має 80 літ, а полк. Шаповал, якому теж минула 80-ка, живе на хуторі в стейті Мейн і пише спомини. Дай Боже, щоб їх скінчив, були б вони цікаві. Він писав мені недавно: „Живу городиною, а до міста їду два рази в місяць по 2 тузени яєць і цукор. Пенсія мала. Д-р О. Тарнавський асистував полк. Коновальцеві в декорації б. стрільців пропам'ятними відзнаками УГА в 1930 році в нашому місті і, хоч гетьманських переконань, належав до Комітету, що влаштував бенкет в честь полковника. Пригадую, як тостмайстер, що на бенкеті були всі великі особи гетьманського руху до о. Тарнавського включно. Були це шляхетні люди, які дорікали тоді Коновальцеві, чому він скидав гетьмана, але не гнівалися на нього, хоч холодна війна в Америці між націоналістами і гетьманцями зачиналася. Були в обох таборах інші люди, від тих, що сьогодні воюють. Д-ра Тарнавського ми знали як джентелмена і як шляхетну людину, яка, хоч і не погоджувалася з нами в політичних справах, то вміла бути приятелем і мати усміх для всіх. Хай земля буде йому пером.

Шикаґовська Польонія протестувала 25 квітня проти загарбання польських земель Росією і за вдержання границі на Одрі і Нисі. Промовляли теж американські бесідники меншого калібру з Вашингтону а професори з Польщі боронили „зєм пястовскіх". Про Вільно і Львів — мовчали...

Зате на маніфестації 3-го мая, яку поляки щорічно влаштовують під пам'ятником Косцюшка в Парку Гумболта, віце-президент Америки Гомфрі обіцяв полякам теж Вільну і Львів.

Деякі українці з нашого міста обвинувачують за це демократів. Я, хоч республіканець, мушу стати в обороні Демократичної партії, бо вовремя оно з цієї самої нагоди наш приятель сенатор республіканець Діркcен з плачем говорив полякам: „Вам забрали половину Польщі ваші сусіди зі Сходу, але Америка допильнує, щоб вам цю кривду направили. Я не вірив, щоб так міг говорити Діркcен, який на нашому Великому Здвизі в Рівервю Парку хвалив золоті лани української пшениці та одушевлявся Дніпром і Чорним морем.

Значить — наша сила в нас самих. Політики говорять, як їм вигідно. Правдивих приятелів України в Конґресі ми не маємо, дарма що інакше твердить УККА. Правду пише Леся Лисак у „Свободі", що нам треба теж трохи шовінізму подібно до того, що його мав її приятель німець. Треба нам шовінізму Хмельницького, який обіцяв полякам знайти їх і за Віслою, якщо будуть і там на нас кричати.

Весела Вдовичка, оперета Легара в перекладі Олеся Бабія, побачила нашу сцену в суботу 1-го травня в залі Лейн Тек. Інтернаціональний Театр під керівництвом Б. Вольського доложив багато труду, гроша і знання, щоб гарно вивести таку гарну оперетку, яка втішалася фреквенцією в театрах Европи. Добрий підбір артистів на чолі зі солісткою Галиною Андреадіс, декорації, балет, костюми, хор і оркестра, всього того довершив Б. Вольський великим вкладом праці. Було насолодою сидіти і любуватися тією гармонією зіграних музичних з'єднань. Андреадіс, Покорний і пара Цепинських, ветеранів сцени, Галина Андреадіс, все добра у сольових виступах, була теж доброю акторкою і добре грала ролю веселої вдовички, за мільйонами якої вганяли женихи. Така велика імпреза, праця і добір талантів заслуговує на підтримку. Сподіваємося, що режисер і керівники театру мали моральне і матеріяльне задоволення, бо публіка була вдоволена.

Відділ Провидіння ім. М. Шашкевича відбув успішний Золотий Ювілей свого існування 9 травня, при участі Єпископа і духовенства. Програма була старанно підготована довголітнім секр. відділу Є. Команяшиним, гол. контролером Провидіння і предс. Атановським. Я замовив пропам'ятний цвях у держак прапору, але не вспів на час вернутися з Висконсину. Шикаґо все веде перед. Воно має найбільший в Америці відділ УНСоюзу, найбільший Провидіння і майже найбільший відділ УРСоюзу. Зате є позаду з народними домами, бо має самі маленькі домівки, хоч Дім СУМА репрезентативний і найбільший за всіх.

Д-р Павло і Олена Турули дочекалися вінчання своєї дочки Дарії 1-го травня. Молода Дарія студіювала в Дітройті, де по одержанню двох перших потрібних титулів, приготовляється до докторату. Так доля хотіла, що серце сподобало собі Джеймса Браяна, ірляндця з походження, який теж мріє про докторат. Щож, — серце не навчити. Дарія вибрала ірляндця, предки якого воювали за вільну Ірляндію в сінфайнерах! Парох о. Шарий в асисті о. Джерома ЧСВВ з Дітройту звінчали молодят і були на бенкеті в ресторані Ді Ліо в присутності сотні людей. —

КУРЯМ НА СМІХ

Спеціяльний кореспондент часопису „Рабочая Газета" з 19 травня ц. р. подає щоденник Юрія Стрільця, присвячений будові нового міста Кіровського (Донеччина). Ось невеличкий уривок:

„1958 рік. Лютий. Ну, хіба це спецодяг? На праці ще сяктак. А на вулиці — курей смішити. Як опудало".

ЗЛІКВІДУВАЛИ НАЙСТАРІШУ СИМФОНІЧНУ ОРКЕСТРУ

Миколаїв — велике місто, один з найбільших центрів промисловости на півдні України.

— Але у нас немає оперового театру, — пишуть 20 травня в „Культурі і Житті" кілька миколаївчан. — Мало того, кілька років тому зліквідували у нас найстарішу в Україні симфонічну оркестру.

Спільна Конференція Балтійського Комітету і ПАБНА у Вашингтоні

11-го квітня гості зі Швеції, проф. Біргер Нерман, голова Балтійського Комітету і Товариства Маре Балтікум та генеральний секретар Балтійського Комітету п. Арво Горм зложили вінок під пам'ятник Т. Шевченкові у Вашингтоні. Проф. Нерман виголосив промову, підкреслюючи близькі взаїмні відносини України із Швецією, спільну боротьбу шведського короля Карла XII і гетьмана Івана Мазепи проти загарбницького російського імперіялізму. Він висловився з пієтизмом та признанням про великі заслуги та високі ідеали світової слави поета Т. Шевченка. Проф. Б. Нерманові незвичайно подобався пам'ятник, що його побудували минулого року американські українці, та висловив нам повне признання.

Біля пам'ятника присутнім був теж приятель українців конґресмен М. Фіґен, який привітав гостей з Европи та підкреслив значення творчости Шевченка для всього людства, правдивого борця за свободу всіх народів, дійсного патріота своєї Батьківщини.

Також д-р Е. О'Коннор, бувший комішенер для переміщених осіб (ДП), в свойому слові підкреслив, що українці своєю єдністю та гідною поставою здобули собі належне місце в світі, і він вірить, що упадок російського колоніяльного імперіялізму вже не далекий.

Гостей з Европи, промовців та присутніх привітав та проводив програмою біля пам'ятника Шевченкові п. Т. Царик — секр. ПАБНА у Вашинґтоні.

На площі було понад 50 осіб представників усіх українських місцевих організацій, а метрополітальний Відділ УККА Вашингтону репрезентував полк. В. Рибак. Були теж представники поневолених Москвою народів: Азербайджану, Білорусії, Грузії, Естонії, Кавказу, Лотви, Литви і Туркестану..

Вечором в „Інтернешенел Інн" відбулася конференція обох організацій, Балтійського Комітету і ПАБНА, яку відкрив та проводив п. Ст. Бойчук, член Екзекутиви ПАБНА. Вступну промову виголосив п. М. Данкевич, голова ПАБНА у Вашинґтоні. Він зложив сердечну подяку гостям зі Швеції за всесторонню допомогу прем'єрові Ярославові Стецькові, голові ЦК АБН-у під час антикомуністичної демонстрації в червні минулого року, коли большевицький диктатор Хрущов був у Швеції. Він підкреслив, що большевицька імперіялістична Росія найбільше боїться спільної визвольної боротьби поневолених Москвою народів.

Проф. Біргер Нерман, говорив на конференції про історичні, культурні та економічні зв'язки Швеції з Україною. Ці зв'язки існували століттями, які були перервані московською окупацією України. Проф. Б. Нерман твердив, що Україна а не Росія є колискою слов,ян. Україна своєю старинною культурою, понад тисячелітньою славною історією та своєю власною українською мовою різниться від інших слов'янських народів. Понад 250 літ тому шведський король Карло XII і гетьман України Іван Мазепа спільно боролися проти московського імперіялізму. Проф. Нерман говорив, що Швеція 150 літ є невтральною країною, але своїми діями вона є по стороні західніх демократичних країн. Під сучасну пору Швеція сприяла тисячам балтійських, українських, мадярських та інших політичних еміґрантів в їхньому поселенню.

Горм говорив про антикому-

Ген. секретар Балтійського Комітету п. Арво Горм говорив про антикомуністичну діяльність Балтійського Комітету в Швеції. В час минулорічних візит Хрущова до Скандинавських країн у Швеції зорганізовано „Червневий Комітет", в склад якого входили визначні державні шведські мужі та інші національності, між якими естонці були найчисленніші. Подібні організації створено в Норвеґії і Данії. Представники студентських та молодечих організацій відгукнулись на заклик Червневого Комітету та з ентузіязмом брали участь в антикомуністичних демонстраціях. Вночі напередодні приїзду Хрущова молоді активісти розповсюдили тисячі летючок по вулицях, як теж видань та брошур і книжок АБН-у. Під час побуту Хрущова в Швеції Червневий Комітет зорганізував пресові конференції, на яких представники АБН-у, голова Ярослав Стецько, мґр. Слава Стецько і принц Ніко Накашідзе брали активну участь. Конференції були успішні, про що свідчить широкий відгомін в західній европейській пресі. І большевицька преса не могла залишитись мовчазною та атакувала акції АБН-у. Тепер Балтійський Комітет, говорив п. Горм, приготовляється до далекойдучих цілей, і він вірить, що в короткому часі Швеція стане новою твердинею проти російського колоніяльного імперіялізму.

Останнім промовцем на Конференції був д-р Едвард М. О'Коннор, бувший комісар для справ ДП, щирий приятель поневолених Москвою народів, зокрема українців. В своїй доповіді він вказав на експанзійну імперіялістичну політику давніше царської Росії а тепер большевицької-комуністичної. Впродовж довгих століть Москва брутальними засобами, ошуством, брехнею і т. п. ширила свої кордони. Історія Росії, — це безперестанній підбій інших народів. Сьогоднішній світовий комунізм, який так москвини пропаґують, це тільки випробований московський трюк для ошукання західнього вільного світу, вдержання імперії в цілості. Друга світова війна, говорив Е. О'Коннор, ще незакінчена. Війна перейшла в іншу стадію т. зв. „холодну війну", при помочі якої Москва поширює впливи для панування над світом. Поневолені Москвою народи Европи і Азії ведуть безперервну боротьбу за свою національну незалежність. І це є найважніша третя сила, яка повинна б бути піддержана в боротьбі за свободу людства.

Завершенням цієї Конференції було одноголосне прийняття резолюції, Балтійського Комітету і ПАБНА.

Пресове Бюро ПАБНА

ТУГА ЗА РІДНИМ ТЕАТРОМ

Закінчення зі стор. 2-ої

до чужинецького репертуару, занедбуючи свій національнальний. Така тенденція була зрозумілою по провінційних закутках ще в краю, коли глядач мав прагнення пізнати бодай у відбитках культурне надбання чужих народів.

Але тепер, коли ми живемо серед тих народів і кожночасно маємо доступ до технічно досконалішого відтворення театральних видовищ у найліпшій обсаді, наші конкуренційні „потуги" виглядають смішними, а наші сили марно витрачені. Адже розпоряджаємо значним репертуаром в ділянці національної опери та пісні, ба навіть чужинці шукають можливостей використовувати нашу тематику.

Нашим завданням зберегти культурні надбання, залишені нам нашими попередниками й розвинути на базі сучасних сценічних можливостей.

Оце приблизно такі мої роздумування на заторкнене Вами питання. Ясно, — проблема організації театру не може бути вичерпана одною короткою розмовою, проте, мною переповіджене це результат певного досвіду і просто шкода, щоб цей досвід був змарнований.

Реасумуючи сказане стверджую, що ініціятива організації музичного театру на чужині, бо лиш такий тип запевнив би його довготривалість, мусить вийти не від самих акторів. Проблема конечности створення театру мусить нарешті дозріти в свідомості нашої провідної еліти і від неї постати.

— Щоправда, не дуже погоджуюся з вами — пані Тамаро! — щодо організаційної схеми і щодо виключно народного репертуару. Я є думміркувань, повинна вийти таки, що ініціятива, з різних ки від самих акторів (до речі так майже завжди досі бувало) а я певен, що коли зорганізоване театральними людьми діло відповідає всім мистецьким вимогам — тоді воно знайде моральну і матеріяльну підтримку всіх товариств, організацій і загалу.

Щодо репертуару, коли, очевидно, розраховувати і на чужу публіку — пригадую собі, коли я свого часу зробив порівняння деяких опер („Тоска", „Кармен", „Мадам Батерфляй"), ставлених пересувним Оперним Ансамблем у Німеччині з цими самими операмиш ставленими німецьким стаціонарном оперним театром у Мюнхені, то за винятком оркестри, сценічного оформлення і костюмів вислід порівняння вийшов на нашу користь, а чейже тіт, — признаєте — можливості на багато більші.

Сподіюся, що ця наша розмова, пані Тамаро, у деякій мірі допоможе уникнути ускладнень і трудношів при творенні майбутнього українського театру в цій країні, на який нетерпляче чекає все таки ще доволі великий гурт вірних поклонників української Мельпомени.

Короткі вісті

● **Тріест, колись гордий порт** над Адрійським морем, святкував в минулому тижні 50-тиліття своєї боротьби за приєднання до Італії. Проте насправді Тріест процвітав за часів своєї приналежности до Австро-угорської монархії і цілком занепав від 1954 року, себто часу договору між Югославією і Італією про поділ обширу Тріесту. Історичні великі доки св. Марка закрито, бо господарськи „не виплачувались".

● **Совєтський міністер закордонних справ** Андрей Громико заявив під час своїх відвідин в столиці Туреччини Анкарі, що вістки про совєтську зброю кіпрським грекам є „брехнею". Громико, як відомо, заявив був у Вашинґтоні президентові Кенеді, що це „брехня", наче б Совєти перевезли на Кубу свої ракети; в кілька днів потім виявилось, що Громико цинічно брехав.

* Забезпечення коштує так мало!
* Брак забезпечення коштує так багато!
* Забезпечіться в Українському Народному Союзі!

КНИГАРНЯ „СВОБОДА"

приймає замовлення і висилає за попереднім надісланням належности (чек, поштовий переказ) такі книжки:

СЛОВО — Збірник українських письменників у екзилі. Ч. 2. Тверда оправа, сторінок 400	$6.50
Д-р Матвій Стахів: УКРАЇНА В ДОБІ ДИРЕКТОРІЇ. Том 5. Директорія і антанта, сторінок 248.	
М'яка оправа	2.50
Тверда оправа	3.50
Людмила Коваленко: РІК 2245	2.25
Людмила Коваленко: СТЕПОВІ ОБРІЇ. Перша книжка великої трилогії. Тверда оправа	2.25
М'яка оправа	3.75
Марія Пастернак: УКРАЇНСЬКА ЖІНКА В ХОРЕОГРАФІЇ. Стор. 238. Тверда оправа	3.50
М. Погідний-Угорчак: ПРИГОДИ КОТИКА МУРЧИКА. Кольорові ілюстрації	1.00

SVOBODA, 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

НОВА СОЦІЯЛЬНА УТОПІЯ В НАШІЙ ЛІТЕРАТУРІ

Людмила Коваленко — „РІК 2245"

ЩО ВИКЛИКАЛА ГАРЯЧІ ДИСКУСІЇ В УКРАЇНСЬКІЙ І РОСІЙСЬКІЙ ПРЕСІ. Ціна: м'яка оправа — $2.25

Л. Коваленко — „СТЕПОВІ ОБРІЇ"

„ПЕРША КНИЖКА ВЕЛИКОЇ ТРИЛОГІЇ...", „НЕЗВИЧАЙНА КНИЖКА", „КНИЖКА З НЕЗАТОРКНУТИМ ЩЕ У НАС СЮЖЕТОМ".

Ціна: м'яка опр. $2.25; тверда — $3.75. Стор. 226

Питайте:

СВОБОДА — 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

В НАШІЙ КНИГАРНІ МОЖНА НАБУТИ:

Д-р М. СОЛОМІЯ ЦЬОРОХ
монахиня Василіянка

ПОГЛЯД НА ІСТОРІЮ ТА ВИХОВНУ ДІЯЛЬНІСТЬ МОНАХИНЬ ВАСИЛІЯНОК

1. Погляд на історію СС. Василіянок. 2. Погляд на виховну діяльність СС. Василіянок. 3. Додаток — грамоти й документи. Багато ілюстровано. Сторінок — 256. Ціна $5.00.
Замовлення, належність (чеки або поштові перекази) слати на адресу:

"SVOBODA", P. O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 інч через одну шпальту за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки)	$2.00
1 інч через одну шпальту за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. п.)	$3.00
1 інч через одну шпальту за політичні оголошення (виборчі кампанії)	$4.00
Оголошення через 8 шпальт (ціла сторінка) по за інч за кожного рода оголошення.	$3.00
Виготовлення кліше на одну шпальту	$4.75
Виготовлення кліше на дві шпальти	$6.50

Повідомляється всі організації, установи і поодинокі особи, які доручать за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

В НАШІЙ КНИГАРНІ МОЖНА НАБУТИ:

Д-р Тимотей Мацьків: З-НАД ДНІСТРА НА КАНАДСЬКІ ПРЕРІЇ стор. 208	$3.00
Ярослава Острук: РОДИНА ГОЛЬДІВ, Повість	$2.50
ОЛЯ — Повість	$2.50
ПРОВАЛЛЯ — Повість	$2.50
Антін Чернецький: СПОМИНИ З МОГО ЖИТТЯ	$2.50

Замовлення слати:

"Svoboda" Bookstore
P. O. Box 346 Jersey City, N. J. 07303

У ВИДАВНИЦТВІ „СВОБОДА"

ПОЯВИЛАСЯ ПОВІСТЬ ДЛЯ МОЛОДІ НАГОРОДЖЕНА ПЕРШОЮ ПРЕМІЄЮ НА ЛІТЕРАТУРНОМУ КОНКУРСІ СФУЖО В Р. 1961

СОФІЯ ПАРФАНОВИЧ

ТАКИЙ ВІН БУВ...
(ІСТОРІЯ ОДНОГО ПСА)

Сторін 200. Ціна $3.00 в м'якій оправі

Це не оповідання про щоденне життя пса чи, як хтось думає, песика-іграшки господарів. Тут пес і люди тісно пов'язані і разом творять історію наших днів з війною, долею-недолею людей і вірного їх товариша пса з усіми трагічними воєнними днями аж до еміграції за океан включно. Авторка написала повість легким стилем та героєм П зробила пса, щоб дати до рук нашої молоді книжку, з якої вона довідається про історію батьків.

Замовлення і належність тільки ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ слати на адресу:

"SVOBODA" — P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

Праця
MALE & FEMALE

До літнього ресорту ХЛОПЦІ до праці в кухні, ДІВЧАТА, як кельнерки. Мусять мати 18 р. або більше. Добра платня, кімната, харч і типси.

Tel.: 914 482-4729

ОПЕРЕЙТОРКИ досвідчені до праці при ПЛАЩАХ
Постійна праця, добра платня.
J & S SPORTWEAR
107 Trumbull St., Elizabeth, N.J.
Tel.: (201) EL 5-6022

Праця
HELP WANTED MALE

MOTORCYCLE MECHANICS part or full time, exp. necess., time and ½ after 40 hours; over 600 motorcycles in stock. 3 blocks from L.I. RR. ½ hr from Manhattan. Exit 36 L.I. Expressway. Plenty overtime, room available. Ghost Motorcycles, 516 PO 7-8820, 7-2540, 7-2825, 7-9887 Port Washington, N.Y.

Праця
HELP WANTED FEMALE

Українська СЕКРЕТАРКА потрібна до Travel Agency. Вимагається писання на анг. машині і дещо стенографії. Платня залежно від здібностей. Подорожні користі.

Tel.: AL 4-8717 New York City

ZARKA Company Department Store
48 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3550, New York City
ВИСИЛАЄМО ТРИ ШОВКОВІ ХУСТИНИ летунською поштою в Україну — тільки за 4.00 дол.
НОВІ ДОВГОГРАЙНІ ПЛАТІВКИ.

Різне

Українське Висилкове Бюро
Roman Parcel Service
141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7430 — висилає — НАДАЛІ ПАЧКИ З ОДЯГОМ І ХАРЧЕВІ. Рівнож авта, холодильники, телевізори, машини до прання і шиття і т. д.
Урядові години: від 8:30-7 веч. Субота до 6-ої веч., в неділі від 10-3 по пол.

Збори Відділів Українського Народного Союзу

П'ЯТНИЦЯ, 11-го ЧЕРВНЯ 1965 р.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 155 Відд. в год. 7-ій веч. в УНДомі, 760 Стейт вул. Просимо всіх членів прибути. Сподіємося вже мати дивіденди для роздачі членам. — М. Фединишин, секр.

Real Estate

279 акрів землі (golf 9 holes), забудування 44 кімн., прекрасний краєвид, в розбудованій секції. Чудова нагода для будівельної фірми, 2 хв. до лещетарського з'їзду. Ціна $195,000.
140 акрів землі, 1000 стіп фронту до гайвею, 15 хвилин від Союзівки, ціна $22,000.
Зимовий дім, 8 кімн., акр землі при гайвею, 5 хвилин від лещет. з'їзду. Ціна $8,500
Stephan OLEKSIW
P. O. Box 348, Kerhonkson, N.Y.
Новий — тел.: 914 626-7692

● Farms & Country Homes ●

$6900
RUSTIC 2 ROOM HOUSE, всі вигоди, 1 акр, досконала околиця на полювання. Плавання. Інші доми.
KOPP OF KERHONKSON, N.Y.
Dial 914 626-7500

Вступайте в члени УНСоюзу!

FUNERAL DIRECTORS

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор
Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N. Y. (9)
Tel.: GR 5-1457
СОЛІДНА ОБСЛУГА.

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
NEWARK, N. J.
IRVINGTON, N. J.
ESsex 5-5555

Петро ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.
Контрольована температура.
Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

ТАРЗАН, ч. 5 446. Король промовляє...

Тарзан сміливо вдивлявся в лице одного із тубільців. Слухай, дурню, негайно скажи своєму ватажкові, що пан джунґлів бажає авдієнції...

— Це вистачає, — відповів король, виступаючи вперед. — Я знаю вас, Тарзане, і тому ви є щасливі...

— Коли б не це, то навіть найбільший блеф не врятував би вам життя!